

РЕШЕНИЕ

№ 6294

гр. София, 25.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6315** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на чл. кор. проф. дтн инж. Г. С. М., подадена чрез адв. Н., срещу Решение № 1724 от 13.04.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 7083/2022 г. по описа на СРС, НО, 100 състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 11-01-915 от 09.05.2022 г., издадено от директора на Агенцията за държавна финансова инспекция (АДФИ), с което на основание чл. 256, ал. 1 във вр. с чл. 261, ал. 2 от ЗОП на Г. С. М., ЕГН [ЕГН], е наложено административно наказание - „глоба“ в размер на 914,52 лева за нарушение на чл. 17, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, т. 2, вр. чл. 3, ал. 1, т. 2 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/.

Развитите в жалбата оплаквания са за неправилност на оспореното решение, като постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Твърди се, че са налице пороци при делегирането на правомощия на инспектора – актосъставител в административно-наказателното производство, като възраженията в тази насока не обсъдени от въззивния съд. Искане се отмяна на решението и отмяна на НП, както и присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът – Агенцията за държавна финансова инспекция – не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, X.-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна.

Районният съд е обсъдил приложените по делото писмени и гласни доказателства, въз основа на които е приел следната фактическа обстановка:

При извършената финансова инспекция на ТУ - С., св. С. В. С. - служител на АДФИ на длъжност главен финансов инспектор, установила, че през 2018 г., за нуждите на ТУ - С. и звената към него са осъществени разходи за доставка на печатни материали и свързаните с тях продукти (свидетелства, дипломи, фактури, бланки по образец, сертификати, визитки и др.) по 61 бр. фактури, издадени от различни доставчици, на обща стойност 76 210,05 лв. без ДДС. Доставките са извършвани от различни доставчици чрез директно възлагане (чл. 20, ал. 4, т. 3 от ЗОП), като същите представляват обект на обществена поръчка от вида „доставка на стоки, осъществявани чрез покупка”, съгласно чл. 3, ал. 1, т. 2 от ЗОП и СРВ 22000000-0 — П. материали и свързаните с тях продукти, за които не са налице изключения от приложното поле на ЗОП, изчерпателно изброени в чл. 13 и чл. 15 от ЗОП.

От изложената в справка изх. № 04-00-476/04.11.2021 г. информация е установено, че с доставките по фактури № [ЕГН]/03.12.18 г., издадена от „Актив Комерс“ ЕООД, № [ЕГН]/03.12.2018 г. и [ЕГН]/03.12.2018 г., издадени от „АСИ ПРИНТ 2020“ ЕООД, на обща стойност 1 611,06 лв. без включен ДДС, е превишен минималния стойностен праг от 70 000 лв. без включен ДДС.

Предвид гореизложеното е прието, че на 03.12.2018 г. (датата на доставите по гореизброените фактури) в ТУ - С., [населено място], Г. С. М. - ректор на ТУ - С. и в качеството си на публичен възложител по смисъла на чл. 5, ал. 1, т. 14 от ЗОП, не е приложил предвидения в закона ред за възлагане на обществената поръчка - чрез публично състезание или пряко договаряне, за доставка на печатни материали и свързаните с тях продукти за нуждите на ТУ - С. и звената към него. За периода от 02.01.2018 г. до 17.12.2018 г. по 61 бр. фактури, издадени от различни доставчици, са осъществени директни доставки на печатни материали на обща стойност 76 210,05 лв. без ДДС, която попада в стойностните прагове по чл. 20, ал. 2, т. 2 от ЗОП и задължава възлагането на обществена поръчка чрез публично състезание или пряко договаряне.

За констатираното нарушение органите на АДФИ, съставили на Г. С. М., акт за установяване на административно нарушение № 11-01- 915/11.11.2021 г, като квалифицирали същото по чл. 17, ал. 1, във връзка с чл. 20, ал. 2, т. 2, във връзка с чл. 3, ал. 1, т. 2 от ЗОП, в който били описани обстоятелствата по извършеното нарушение, времето и мястото на осъществяването му и доказателствата, въз основа на които се установява. В законоустановения срок срещу АУАН постъпили писмени възражения.

Въз основа съставения АУАН и материалите по преписката, при идентично на даденото в него фактическо описание на нарушението и дадена му аналогична правна квалификация съобразно разпоредбата на чл. 17, ал. 1, във връзка с чл. 20, ал. 2, т. 2, във връзка с чл. 3, ал. 1, т. 2 от ЗОП, директорът на АДФИ издал оспореното НП, с

което на основание чл. 256, ал. 1 във вр. с чл. 261, ал. 2 от ЗОП на Г. С. М. е наложено административно наказание - „глоба“ в размер на 914,52 лева.

За да постанови решението си, СРС е приел, че АУАН и НП са съставени от компетентни органи в рамките на техните правомощия, като и в двата акта констатираното е описано достатъчно ясно и конкретно, така, че да не възниква съмнение относно неговото съдържание. Направен е извод за наличие на съставомерните признаци на посоченото в АУАН и НП нарушение. Съобразявайки фактите, изведени от доказателствата по делото, въззивният съд стига до извод, че описаното в НП нарушение безспорно е допуснато и законосъобразно е санкциониран Г. М.. СРС приема, че правилно е приложена и санкционната норма, като законосъобразно е определен размерът на глобата. Вземайки предвид същността на неизпълненото задължение от наказаното лице и обществената опасност на нарушението, Съдът е мотивирал неприложимостта на разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Така постановеното решение е неправилно, постановено е при съществено нарушение на съдопроизводствените правила по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 1 НПК.

Районният съд е приел, че АУАН е съставен от компетентен орган съгласно чл. 261, ал. 1 ЗОП. Този извод е обоснован без да са обсъдени наведените от жалбоподателя възражения свързани с пороци при делегирането на правомощията на актосъставителя С. В. С., подробно изложени и на стр. 8 от писмените бележки депозиран пред СРС. От доказателствата по делото се установява, че за обосноваване компетентността на органа съставил АУАН е приложена Заповед № ФК-10-860/23.06.2021 г. /л. 28/. Като неин издател е посочен Г. Н. – директор на АДФИ, но в ляво на заповедта е налице печат „За директор: Д. Д. зам. дир.“ и посочена заповед за заместване № ФК-09-131 /като датата е нечетлива/.

Настоящият състав констатира, че към преписката не е представена горепосочената заповед за заместване, както и доказателства за отсъствие на директора на АДФИ към датата на постановяване на заповедта /23.06.2021 г./, а именно: заповед за командироване, болничен лист или заповед за ползван отпуск.

Следва да се отбележи, че в проведения разпит в с.з. на 25.10.2022 г. на въпроси на адв. Н. св. С. отговаря, че „подписите в преписката се различават, защото тогава г-н Г. Н. беше в болничен, но имаше заповед за заместване и актът беше подписан от заместник директора тогава, към днешна дата гл. секретар – г-н Д.“, като заявява, че „можем да се предостави тази заповед на съда“. Указания на съда в тази насока обаче не са налице.

В случая районният съд се е произнесъл по жалбата срещу НП при непълнота на доказателствата, което е резултат от непредприети процесуални действия от страна на съда по тяхното събиране. Въпросът за компетентността на актосъставителя е от решаващо значение за преценката относно законосъобразното образуване на административнонаказателното производство, която е включена в обхвата на служебната проверка на въззивния съд. Като не е изяснил този въпрос и е основал изводите си върху неустановени факти, районният съд е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, което налага отмяна на решението му. Предвид установената забрана в чл. 220 от АПК за нови фактически установявания от касационната инстанция, на основание чл. 222, ал. 2 от АПК, делото следва да бъде върнато за разглеждане от друг състав на СРС за събиране на доказателства относно компетентността на актосъставителя към датата на съставянето на процесния АУАН. При новото разглеждане на делото, в зависимост от изхода му, въззивният съд следва

да се произнесе и по въпроса за разноските за настоящата инстанция, съобразно предвиденото в разпоредбата на чл. 226, ал. 3 АПК.

Воден от горното и на основание чл. 63в ЗАНН във вр. чл. 222, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, X. касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 1724 от 13.04.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 7083/2022 г. по описа на СРС, НО, 100 състав

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.